

[Leif Hermann]

tidligere etableredes manuelt, blevet nødvendig. Oprettelsen af sådanne registre er imidlertid stadig undergivet reglerne om oprettelse af registre. I det kommunale regi f.eks. skal oprettelsen af et sådant register ske efter vedtagelse i et kommunalbestyrelsesmøde, og forskrifter m.v. skal forelægges Registertilsynet til udtalelse.

Kommunerne har ved forskellige lejligheder tilkendegivet deres utilfredshed med denne retstilstand, og en konference om de kommunale registerproblemer har været berammet.

Forslagsstillerne finder det væsentligt af hensyn såvel til respekten for registerlovgivningen som til den offentlige forvaltnings effektivitet, at de rejste problemer underkastes en grundig behandling i Folketinget.

Lovforslaget følger i det væsentligste den af Kommunernes Landsforening rejste kritik og undtager oprettelse af registre, der ikke indeholder fortrolige personoplysninger, fra loven, bortset fra dennes bestemmelser om adgang til registerindsigt. Videre forenkles oprettelsesproceduren, således at kun registre med oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold skal behandles af det øverste administrative organ (ministeren eller kommunalbestyrelsen). Andre registre med fortrolige personoplysninger kan oprettes efter delegering. I stedet skal den oprettende myndighed én gang årligt udarbejde en beretning over, hvilke registre der det foregående år er oprettet. Hvert 4. år udarbejder myndigheden en plan for personregistreringen. Dermed skulle der være tilvejebragt et smidigere grundlag for registeroprettelse og til lige et grundlag for en offentlig debat herom. Bestemmelserne om registerforskrifter forenkles og afløses af standardforskrifter i form af bekendtgørelser.

Blandt øvrige ændringer kan nævnes, at samkøring af registre med rent private oplysninger til andet end statistiske og videnskabelige formål forbydes, og at reglen om udelukkelse af registerindsigt af hensyn til den registrerede selv ophæves.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til arbejdsministeren [om, hvorfor den selvejende institution ATP ikke kan eller må drive indtægtsdækket virksomhed efter samme retningslinjer som statens egne institutioner].

Af Nyrup Rasmussen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 21/2 90).

Formanden:

Forespørgerne har meddelt mig, at de ønsker at tage forespørgslen tilbage. Den er hermed bortfaldet, og dermed udgår dagsordenens punkt 1.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1988-89.

Af Udenrigsudvalget.

(Fremsat 30/1 90. Første behandling 23/2 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 120 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 15 (FP).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for nordisk samarbejde og til Nordisk Råds danske delegation.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om DSB.

Af trafikministeren (Knud Østergaard).

(Fremsat 17/1 90. Første behandling 26/1 90. Betænkning 22/2 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til industriministeren:

»Hvorledes forestiller industriministeren sig at der – efter regeringens finanslovaftale for 1990 med Fremskridtspartiet – kan tilrettelægges en dansk aktiv erhvervs politik, som – på linje med forholdene i andre europæiske lande – kan styrke Danmarks forberedelser til bl.a. EF's indre marked og et bredere europæisk økonomisk samvirke i 1990'erne?«

Af Nyrup Rasmussen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/1 90. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/1 90).

Begrundelse

Nyrup Rasmussen (S):

Forespørgslen til industriministeren drejer sig om, hvordan industriministeren forestiller sig at der efter regeringens finanslovaftale for 1990 med Fremskridtspartiet kan tilrettelægges en aktiv dansk erhvervs politik, som på linje med forholdene i andre europæiske lande kan styrke Danmarks forberedelser til EF's indre marked og et bredere europæisk økonomisk samvirke i 1990'erne. Den debat er temmelig afgørende for ganske mange virksomheder og ganske mange lønmodtageres fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Debatten er selvsagt også begrundet i, at vi nu står med en erhvervs politik, som efter finanslovaftalen reelt er skåret så massivt tilbage, at vi ikke alene var bagud, hvad aktiv erhvervs politik angik, før årsskiftet 1989–90, men reelt er kommet endnu mere bagud efter finanslovaftalen mellem regeringen og Fremskridtspartiet.

Må jeg bare nævne et enkelt tal, som kan illustrere problemstillingen: Vi ved fra EF-Kommissionens statistik, at EF-landene i gennemsnit har udmålt deres aktive industri- og erhvervs politik til noget i retning af 5,50 kr. pr. lønmodtager. Vi ved, at dansk erhvervs politik på tilsvarende måde er blevet udmålt til noget, der ligner 1,70 kr. pr. lønmodtager. Men det var vel at mærke tallene før finanslovaftalen 1990.

Nu er vi desværre i den situation, at efter at produktudviklingsordningen er blevet afskaffet, efter at eksportfremmeordningen – ikke mindst markedsudviklingsordningen – reelt er blevet afskaffet, og efter at egnsudviklingsordningen, som blev fornyet for et lille års tid siden, ikke længere har noget at have sin økonomi i, gør vi det modsatte af alt det, de andre EF-medlemslande gør. Hele den gennemgribende erkendelse i EF-medlemslandene af, at man, på samme måde som man må føre en aktiv udviklings-, uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik, naturligvis også må føre en aktiv erhvervs politik, har det meget skidt nu, og derfor begrundelsen, derfor oplægget til forespørgselsdebatten.

Lad os håbe, at vi i dag kan få en lille erkendelse frem hos regeringen af, at det måske ikke var så klogt, det, der skete i en sen natte time i Finansministeriet, at det måske er eftertankens tid nu i foråret 1990. Enhver kan begå fejl, denne regering kan også gøre det. Det var måske klogt for regeringen at overveje, om den kurs, man nu begiver sig ind på, skaber nye hindringer for os frem for at skabe nye muligheder.

Besvarelse

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Forespørgslen til mig, som hr. Nyrup Rasmussen netop har begrundet, viser med al ønskelig tydelighed, at begrebsforvirringen er i højsædet. For hvad er dansk erhvervs politik? Ja, hvis jeg må citere hr. Nyrup Rasmussen fra den netop fremlagte begrundelse:

»Erhvervs politikken er skåret tilbage«.
og endnu et citat: